

100 ΧΡΟΝΙΑ Δοκίμιο ΤΟ ΒΗΜΑ

ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΛΥΔΑΚΗ

Η **επιβίωση** της **αγάπης** σε έναν κόσμο που ευνοεί τις **πρόσκαιρες απολαύσεις** και η αναζήτηση του **αγαθού** βρίσκονται στο **επίκεντρο** του νέου βιβλίου του **Βασίλη Καραποστόλη**

Ολοι δηλώνουν ότι αναζητούν την αγάπη, αλλά μονίμως στρέφονται αλλού. Τα τρέχοντα μας παρασύρουν, οι πρόσκαιρες χαρές μάς αποπροσανατολίζουν και οι βαθύτερες ανάγκες για έρωτα και αγάπη παραμένουν ακάλυπτες. Όμως, αν δεν συνδεθεί μ' ένα άλλο πλάσμα, ο άνθρωπος θα μείνει σαν σκέλεθρο με τα χέρια αδειανά, γράφει ο **Βασίλης Καραποστόλης** στο βιβλίο *Ο παλμός του κόσμου* (εκδ. Πατάκη) πιστεύοντας ότι η αγάπη είναι πάντα το ζητούμενο, εκείνο που θα φέρει φως στη σκοτεινή ερημιά του ανθρώπου. Ο συγγραφέας αναλύει την έννοια της αγάπης και την επιθυμία του ανθρώπου να αγαπήσει και να αγαπηθεί, να νιώσει τη λυτρωτική αίσθηση πως μπορεί να ενωθεί με τον άλλο και να αναπνεύσει τον αέρα της αιωνιότητας. «Τα χέρια, αυτές οι λαβίδες με τις οποίες ο πρωτόγονος κατάφερνε να περισυλλέγει ή να αδράχνει πράγματα, πρέπει στο εξής να μάθουν να χαϊδεύουν σώματα. Έχει σημασία η ώρα του έρωτα» γράφει για τον τρομαγμένο από τη συνειδητοποίηση του αναπόφευκτου θανάτου άνθρωπο.

Η σαρκική ορμή, σχολιάζει, συχνά ξεγελά τον άνθρωπο που, έγκλειστος στον εαυτό του, δυσκολεύεται να αγαπήσει, φοβάται να «ακούσει» τον βαθύτερο πόθο του για αγάπη και να ανέλθει πάνω από τα ορμέμφυτα που τον κινούν. Ο ερωτευμένος θέλει να ενωθεί με τον άλλο και να τον κατέχει, ενώ η αγάπη καταστέλλει τις κατακτητικές διαθέσεις, είναι γενναιοδωρή, δεν νοιάζεται για ανταλλάγματα. Ορισμένοι έρωτες εξελίσσονται και φθάνουν στην αγάπη βγάζοντας τον αγαπώντα «έξω από τη συγκατοίκηση με τον εαυτό του». Ίσως κάποτε να τελειώσουν οι σχέσεις αυτές, αλλά τα συναισθήματα διδάσκουν και οι κραδασιμοί που προκάλεσαν φανερώνουν πως μπορούμε να αγαπήσουμε και να πολεμήσουμε το εφήμερο. Το αίτημα της αγάπης εγείρεται μέσα από τον

Σε πείσμα του εφήμερου

Ο Βασίλης Καραποστόλης αναλύει την επιθυμία του ανθρώπου να αγαπήσει και να αγαπηθεί, να νιώσει τη λυτρωτική αίσθηση πως μπορεί να ενωθεί με τον άλλον

ζόφο της μοναξιάς, γράφει ο Καραποστόλης. Νιώθοντας μόνος ο άνθρωπος ρίχνει γύρω του γέφυρες, όμως σε έναν κόσμο που χάθηκαν οι μορφές συλλογικής ζωής είναι δύσκολο να γνωρίσεις τον άλλο· και η γνωριμία αποτελεί προϋπόθεση της αγάπης. Οι αργοί ρυθμοί των παραδοσιακών κοινωνιών αντικαταστάθηκαν από τη βιασύνη της πόλης, που λάμπει ως ο

τόπος της ευτυχίας και της καλής ζωής και υποσχεται ελευθερία των κινήσεων. Η ελευθερία αυτή μετατράπηκε σε άγχος και δυσφορία, καθώς ο εγωκεντρικός άνθρωπος των νεότερων χρόνων προσηρνά γρήγορα τις καταστάσεις, καταναλώνει και προποικείται τον ευδιάθετο. Ο ρομαντισμός, η ηθικολογία, ο ιδεαλισμός θεωρούνται άχρηστα επειδή εγείρουν απαιτήσεις απέναντι στον εαυτό. Η συμπάθεια και η φιλικότητα καταπνίγονται και η έννοια του ιδεώδους χάνεται μαζί με το αίσθημα της αγάπης. Η συνείδηση δυσκολεύεται να προσανατολιστεί στην αλήθεια ενός αγαπώμενου προσώπου, ενός αντικειμένου, μιας ιδέας. Όμως, η αγάπη είναι ο μοναδικός τρόπος για να πορευτεί το πνεύμα απέναντι στον εαυτό, τονίζει ο συγγραφέας. Ο Καραποστόλης πιστεύει ότι τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν με αγαπητική αγωγή, αυθιπέριβση, αυτοκυριαρχία, φιλευσπλαχνία και προσφορά. Αν ο άνθρωπος εμπιστευτεί τον εαυτό του, αν απευθυνθεί σε μια ετερότητα υψηλή και αν δει μέσα του, θα μπορέσει να αναγνωρίσει το καλό που κρύβεται πίσω από τα αντιληπτά και τα προφανή. Τότε η μελαγχολία και η αδιαφορία θα χαθούν, οι επιθυμίες και τα όνειρα που αρνήθηκε από δειλία θα προβάλλουν ξανά, θα έρθει η γαλήνη και η ικανότητα να αντιλαμβάνεται με δέος την ομορφιά και πίσω από αυτήν το Αγαθό, που δίνει φως, χρώματα και κίνηση. Έτσι, η αγάπη θα ανθήσει. Με λογοτεχνικό ύφος ο συγγραφέας δείχνει δρόμους που μας αφορούν όλους· δρόμους που οδηγούν μακριά από τα φαντάσματα που κυνηγούν τον σημερινό άνθρωπο και από το σκυθρωπό τέρας της θλίψης που παραμονεύει συχνά πίσω από πρόσκαιρες απολαύσεις.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
Ο παλμός του κόσμου.
Αγώνες της αγάπης
στον καρπό μας

Εκδόσεις Πατάκη,
2022, σελ. 320,
τιμή 14,40 ευρώ

Η κυρία Άννα Λυδάκη είναι καθηγήτρια στο Τμήμα Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου.